

ne. Så der er et ganske stort hykleri i, at man senere kommer og siger, at man vil stille nogle yderligere krav og derfor mener at kunne skære ned. Man har stillet de krav, og man evner ikke at udvikle dem bedre; man har ingen kreative ideer, og alligevel vil man skære ned.

Det, man derimod ser fra de pågældende partiers side, er en utrolig lyst til, så snart der har været en artikel i en avis, uanset om man har dokumentationen i orden og læst den bagvedliggende rapport, at hoppe med på kritikken, på hetzen, og så fordrejer man den yderligere et par gange, hvorefter man stiller krav om, at den skal bruges som baggrund for besparelser. Det er ikke en anstændig måde at føre ulandspolitik over for fattige mennesker på.

Vi har ikke fået talt så meget om frihandel i dag, som jeg havde håbet. Det er en vigtig diskussion omkring frihandel. Men man skal passe meget på med at tro, at kodeordet frihandel i sig selv løser problemerne for de allerfattigste lande. Frihandel er ikke ureguleret handel. Frihandel er en reguleret handel, der tager hensyn til konkurrenceforhold, til ordentlige rammer for investeringer i produktion osv., og det kræver også, at de pågældende lande har nogle varer at handle med.

Derfor synes jeg, det er positivt, at der i det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har fremsat, tales om en bindende og forpligtende aftale om økonomisk og teknisk bistand til at sikre, at landene overhovedet bliver en del af den økonomiske verdenshandel, den globale verdenshandel. Det er en ny formulering, det er fremskridt, og det skal vi hæfte os ved er en sejr, der er opnået i dansk ulandspolitik i dag.

Et andet element af frihandel er jo spørgsmålet om, hvor meget man rent faktisk får solgt af sine varer og til hvilken pris. Der skal vi være meget opmærksomme på, at f.eks. Cotonou-arrangementet jo havde nogle fordele for udviklingslandene i form af, at de havde en garanteret afsætning til minimumspriser, hvad der ikke nødvendigvis ligger i en fri markedsadgang.

Vi skal også have diskuteret gældseftergivelse. Det er vores opfattelse, at HIPC-initiativet er et godt skridt på vejen til at få løst problemet, men der er brug for, at HIPC-initiativet bliver forbedret ...

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lige et øjeblik, jeg tror lige, vi skal bede om at få lidt mere ro i salen. Den var lige ved at være oppe på nogle meget høje støjniveauer.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg fornemmer, at udviklingsministeren og regeringen er enige i, at man skal overveje, om man internationalt kan forbedre HIPC-initiativet, og jeg er glad for, at der i forslaget til vedtagelse er henvist til de internationalt anerkendte udviklingsmål, for de vil med sikkerhed betyde, at hvis de skal nås, skal gælden yderligere reduceres, ud over hvad HIPC kan medføre, og derfor er der også lagt op til, at vi forhåbentlig kan komme et skridt i den retning.

Med hensyn til TRIPS-aftalen, de intellektuelle rettigheder og patenter, var det mig en gåde, at ellers frihandelsorienterede partier kan forsvare patenter med næb og kløer. Patenter er jo det modsatte af frihandel. Der synes jeg, at det er en god åbning fra regeringens side at sige, at udgangspunktet, når vi snakker livsvigtig medicin, er, at det skal vi sikre er til stede, til rådighed, på en reel måde for de fattigste lande.

Vil vi efterprøve aktivt sammen med vores samarbejdslande, om det kan lade sig gøre inden for rammerne af TRIPS? Det tror jeg ikke på det kan, men så får vi det afprøvet, og det må så også medføre, hvis det viser sig, at det ikke kan lade sig gøre, at så er man også fra regeringens side indstillet på at arbejde aktivt for at ændre TRIPS.

Endelig vil jeg til sidst sige, at jeg synes, debatten i dag har vist, at der trods alt i Folketinget er et bredt flertal, som er meget engageret i at forbedre de fattige landes situation. Derfor synes jeg, vi skulle følge op på den tradition, vi har med parlamentarikerdeltagelse i vigtige internationale konferencer. Og jeg vil gerne spørge udviklingsministeren, om hun er enig med mig i, at vi bør styrke arbejdet i forhold til de mindst udviklede lande, ved at ministeren inviterer et par folketingsmedlemmer med i sin delegation til LDC-mødet i maj måned.

(Kort bemærkning).

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Blot til den sidste del af hr. Jørn Jespersens indlæg, hvor der var et direkte spørgsmål til mig om parlamentarikerens medvirken ved LDC-mødet: Jeg er helt enig i, at den debat, vi har haft i dag, netop viser den store interesse for det her.